

[Finansministeren]

Til hr. Poul Schlüter vil jeg gerne gøre nogle få bemærkninger i anledning af de betragtninger, hr. Poul Schlüter gjorde angående den statsfinansielle situation, hvis hele åbningstalens indhold blev ført ud i livet.

Jeg vil gerne starte med at sige, at det af statsministerens tale meget klart fremgik, at den økonomisk-politiske hovedopgave, vi står over for, først og fremmest er at sikre, at der i de nærmest kommende år sker en klar og vedholdende nedgang i betalingsbalancendørsuddet.

Her lægger regeringen afgørende vægt på det bidrag, som en større aktivitet i erhvervslivet kan yde både i form af øget eksport og i form af øget andel af den indenlandske omsætning. Det har været ledetråden i de kortsigtede foranstaltninger og vil være ledetråden i de forslag til langsigtede løsninger, som regeringen vil fremsætte forslag om. Det er meget vigtigt, for i samme udstrækning denne politik vil lykkes, kan vi opnå en samtidig forbedring af betalingsbalancen og af beskæftigelsessituationen, som jo er vort andet store problem.

Jeg vil tilføje, at det for regeringen er helt afgørende, at den økonomiske politik tilrettelægges på en sådan måde, at der sker en retfærdig fordeling af det velstandstab, som ikke mindst de stærkt forøgede oliepriser har påført landet som helhed. Det er ud fra disse synspunkter, man skal se sammenhængen i den åbningstale, statsministeren holdt i går.

Jeg skal gøre en enkelt bemærkning til hr. Glensgård, som fejlciterede hr. Heinesen. Hr. Glensgård påstod, at hr. Heinesen som finansminister havde stået her på denne talerstol for få måneder siden og udtalt, at der ikke var særlige problemer. Jeg vil gerne bede hr. Glensgård om at læse fremsættelsestalen for finanslovsforslaget af 15. august i år. Af denne tale fremgår det meget tydeligt, at vi står over for meget store problemer. Hr. Heinesen, den daværende finansminister, sagde meget klart, at det er afgørende nødvendigt at vende udviklingen. Der er ingen forskel i det, hr. Heinesen sagde i august måned, og det, hr. Heinesen har sagt, efter at han ikke mere er finansminister.

Men det er rigtigt citeret, når hr. Glensgård siger, at hr. Heinesen sagde, at Danmark er et rigt land. Det sagde hr. Heinesen i øvrigt også i TV i søndags. Det er fuldstændig rigtigt, og det er også det, der gør, at vi

kan løse de problemer, vi står over for, hvis vi er parate til at løse dem på en måde, der er retfærdig også over for de svage grupper i samfundet. Vi står med det udgangspunkt, at Danmark er et af de rigeste lande i verden, og derfor må vi også tage de skridt, der skal til for at løse de problemer, vi står over for.

Jeg skal derudover til hr. Ole Vig Jensen gøre nogle bemærkninger om budgetsamarbejdet mellem staten og kommunerne. Spørgsmålet kunne have udgangspunkt i budgetsamarbejdets substans, men det kunne også have udgangspunkt i en beskrivelse af de rammer, hvori samarbejdet foregår. Jeg skal gøre bemærkninger til begge dele.

Hvis man først ser på budgetsamarbejdets indhold kan jeg oplyse, at vi meget snart vil have en samlet oversigt over de vedtagne kommunale budgetter for 1980 og dermed også have mulighed for at vurdere, hvorledes de faktiske budgetter svarer til den henstilling, der i sommer blev givet om at begrænse realvæksten i 1980-budgetterne til 3 pct. Men jeg kan oplyse, at de foreløbige opgørelser tyder på, at kommunerne fuldt ud har efterlevet denne henstilling.

Desuden kan jeg oplyse, at regeringen er i gang med overvejelser om, hvorledes udgiftsvæksten i kommunerne kan begrænses yderligere; det er jo allerede tilkendegivet i forbindelse med sommerens drøftelser. Det er regeringens forventning, at man gennem de besparelsesforslag, som i øjeblikket er under udarbejdelse i kommunerne, vil få et godt grundlag for videre drøftelser med kommunerne om vækstrammerne for de kommende år.

Hvis vi ser på de organisatoriske rammer for budgetsamarbejdet, har det jo været karakteristisk for den hidtidige udvikling, at der i høj grad har været tale om et ikke-formaliseret kontaktsystem mellem regeringen og de kommunale organisationer. Jeg synes, man må sige, at specielt erfaringerne fra sommerens fastsættelse af de kommunale budgetretningslinjer viser, at dette system har fungeret hensigtsmæssigt. Jeg vil dog ikke udelukke, at budgetsamarbejdet mellem staten og kommunerne kan finde andre former; det vil altid være til drøftelse, hvad der er mest hensigtsmæssigt. Jeg kan sige, at regeringen ikke umiddelbart har planer om en ændring, og det har bl. a. sit udgangspunkt i de gunstige resultater for indeværende år.